

Hlas Balbínů

nezávislý list Balbínovy poetické strany • leden 2003 • číslo 4 • www.balbinka.cz

Hlas Ivan Frieda z illegality

Vážení páni poslanci a senátoři, obracím se na Vás v zastoupení tiskového mluvčího našeho zdravotnického ústavu, abych jako dlouholetý terapeut zvláště narušených jedinců vyslovil poděkování za inspiraci pro práci s chovanci našeho léčebného ústavu. Současně bych se s Vámi rád podělil o výsledky své terapeutické činnosti i když je mi jasné, že sami se sebou máte dost práce a jste plně zatíženi. Přesto doufám, že si nějaký čas pro tento list vytunelujete.

Předem bych Vás chtěl upozornit, že stejně jako naši chovanci s obdivem shlížím k Vaším výkonům a držím Vám palce abyste nepolevili ve svém úsilí zvolit hlavu státu k obrazu svému, stejně jako si moji chovanci zvolili svého prezidenta.

O tom bych Vás proto rád informoval (případně i na vašich webových stránkách či prostřednictvím populárního rozhlasu Standy Grose).

Vážení páni poslanci a senátoři, veden doporučením našeho tiskového mluvčího sledoval jsem společně s našimi chovanci akt volby prezidenta našeho státu v televizi. I když obvykle volíme jinou stanici nikdy z nich neprotestoval proti změně kanálů. Potěšilo mne, že kromě nejspíše otázek, jak se jmenuje ředitel oné televize, neprovedli během (přerušovaného) přenosu žádnou eskamotáž a trpělivě čekali na výsledky voleb. Jejich sympatie se střídavě ubíraly ke všem voleným kandidátům i když jak sami prohlásili vybrat by si sami nedovedli. Nejvíce je zaujal brýlatý pán se sonorním hláskem i když se pořád ptali kde je ten pán co pije rád becherovku. Přestože jsou jejich sociálně rozlišovací schopnosti malé jistý cit pro spravedlnost v nich určité zůstal neboť se rozhodli (na doporučení našeho tiskového mluvčího) sami se angažovat a zvolit si po vzoru (lépe řečeno navzdory) obou komor svého prezidenta.

Jedním z kandidátů naší hravé volby se stal chovanec Honza Bureš (v minulosti vícekrát trestaný za sexuální zneužití důchodců), Honza vtipně využil shody svého příjmení i fysiognomie se jménem kandidáta na "opravdový" prezidentský stolec. Druhým našim kandidátem byl Zbyněk Pucvar (ten je naopak pedofilní), který se zdarem imitoval roli již výše zmiňovaného brýlatého pána. Bývalý bachař a později sadistický vrah Gustav Štěch (zde v ústavu značně neoblíbený) propůjčil svou image kandidátu demokraticky smýšlejících komunistů. Pavel Brotánek, zvaný Mluvka/Přezvuka se zmocnil čtvrté kandidátky.

Ostatní naši vrazi, sadisté a pedofilové byli rozděleni podle svých sklonů do parlamentních stran. Předsedou volební komise se stal náš tiskový mluvčí, já sám jsem zaujal roli nestranného pozorovatele.

I. kolo bylo na rozdíl od skutečných voleb nejdramatičtější. Nezvolení kandidáti Štěch a Brotánek se drželi kolem krku a nechtěli se pustit. Nebýt pohotovosti našeho tiskového mluvčího, který zapnul televizi s pořadem Volejte senátorovi, došlo by i v našem ústavu k tragédii. Takto pouze nepatrná kalužinka krve v níž se válely dva přední Brotánkovy zuby usvědčovaly mne z nedbalého výkonu práce terapeuta.

Druhé kolo nebylo již tak zajímavé. Dva zbylí kandidáti Bureš a Pucvar se nemohou ani cítit a podle toho vznikají v naší léčebně i partičky. Zatímco Bureš shromažďuje kolem sebe bývalé brutální surovce, léčený bankovní zločinec Pucvar se drží sobě podobných individuí. Jeho největší nohlněhl zde v léčebně jistý Ladislav (Jaksi se mne nechce psát celé jeho jméno) se rozhodl přispěchat s létákem vytištěným na našem služebním xeroxu s textem „Kdo nevolí Pucvara dostane se do pekla“ bylo však již příliš pozdě. Po sečtení volebních lístků jsme byli tam, kde v kole prvním (zubů a kalužinek však bylo podstatně více).

Třetí kolo se nekonalo. Naši chovanci usoudili, že už těch blbostí bylo dost a za žádnou cenu je nebylo možno přimět k hlasování.

Na návrh našeho T. M. (tm= tiskový mluvčí) jsme absolvovali najednou kolo páté, šesté a desáté. Když ani potom nebyl zvolen náš prezident požádali jsme na návrh T. M. náš personál (tzn. sestřičky, kolegy doktory, uklízečky Macháčkovou, Dubovou a vrátného Lexu aby sami zvolili našeho „prezidenta“.

„Že jsem se jím, na návrh našeho tiskového mluvčího, stal já sám, jistě nikoho nepřekvapí.

S úctou president chovanců ústavu pro sociální rehabilitaci Jan Koukolík a tiskový mluvčí ústavu Ioan Fried

BALBÍNOVA POETICKÁ STRANA

Ať Čechy celé jsou
takřka velkým
hostincem a útulkem,
kde netoliko
na několik málo dní,
nýbrž po celý život
výborně lze se chovati
v rozkoších
a bohatství.

Bohuslav Balbín (1621-1688)

Lhát neumím,
pravdu říct mi nedají.
Leč bude jinak.

Bohuslav Balbín 1668

Novoroční projev 2003

Jaroslav Hutka - kandidát na prezidenta České republiky za Balbínovu poetickou stranu

Hutka - kandidát Balbínky na prezidenta

samořejmě velmi dobře víme, už tisíc let zde žijeme, pouze to neumíme říct. To oššem vůbec neznamená, že jsme jacísi KDEDOMOVCI, jak nás nazval jeden krajan z Londýna. Když Josef Kajetán Tyl vytvořil svou hymnickou otázku: Kde domov můj?, nebylo to proto, že by to nevěděl, naopak. Věděl to velmi dobře, chtěl pouze touto otázkou dát najevo starému Rakousku určitou pohrůžku, aby si to nepletl. Umřel oššem příliš brzy, takže nám už nestačil sdělit odpověď na svou národní otázku.

pokračování na druhé straně

Mým obyvatelům Česka.

První špatná zpráva do Nového roku je, že ještě stále nemáme takový jednoslovný název pro naši zemi, aby se nám líbil. Název Česko je ale korektní a jistě se za několik desetiletí zavede tak, že se bude zdát obvyklý a bude možno k němu i citově přilnout. Dnes nás ale název Česko stále uvádí do rozpaků a mnohým se dokonce i hnusí. Je oššem zlástní, že i když na stejném území, ve stejném jazyku a ve stejné identitě existujeme už tisíc let, že jsme ještě nenašli jméno, jak území našeho domova budeme nazývat. Píseň, kterou jsme si vybrali jako národní hymnu, to vyjadřuje nejlépe: Kde domov můj? My to

Program hospůdky na leden

3. pá 20:00 HLUBOKÉ NEDOROZUMĚNÍ - folk a tramp
4. so 20:00 Dnes Jazz - mladí jazmani
5. ne 20:00 DŮN AN DORAS - Irská kapela
6. po 20:00 Jiří SCHMITZER
7. út 20:00 OLDA JANOTA
8. st 20:00 Martin KRAUS & KRAUSBERRY
9. čt 20:00 KABARET Michala Vicha a Jiřího Weinberga
10. pá 20:00 IRISH DEW - keltská hudba
11. so 20:00 C.K. VOCAL - Démoni a divocí divy
12. ne 20:00 PIANNO BAR Lubomíra Nohavici
13. po 20:00 Jiří DĚDĚČEK
14. út 20:00 RADŮZA
15. st 20:00 Radim HLADÍK & Jaroslav HUTKA
16. čt 20:00 SANTRÉ & JARABÁCI - folkový kabaret
17. pá 20:00 BULA - BULA Quintet - Jazz
18. so 20:00 MANSARDA nad SEINOU - šansony Edith Piaff
19. ne 20:00 TALIESYN - Jazz - folk - fusion
20. po 20:00 GOLEM - G. Meyrink - divadlo
21. út 20:00 Radomil UHLÍŘ & hosté - originální bavič
22. st 20:00 SHANNON - Tradiční Irská hudba
23. čt 20:00 Luboš POSPÍŠIL & Bohouš ZATLOUKAL
24. pá 20:00 JAUVAJS - folk
25. so 20:00 MRAKOPLAŠ - blues
26. ne 20:00 Jakub NOHA & Band
27. po 20:00 Vašek KOUBEK
28. út 20:00 Vladimír MIŠÍK & ČDG
29. st 20:00 JIMI ČERT
30. čt 20:00 KRYCHLE - srandičky a písničky
31. pá 20:00 Lenka VYCHODILOVÁ & hudební skrumáž z divadla SKLEP

BALBÍNOVA POETICKÁ HOSPŮDKA

Z historie strany

Výňatky ze zápisu ustavujícího generálního sněmu

bod č. 11: Zpráva mandátové a volební komise

Předseda mandátové komise Ivan Fried ve své řeči oznámil, že generálního sněmu se účastní všech pět členů strany a sněm je tudíž usnášeníschopný.

Předseda volební komise Jiří Hrdina přednesl všechny návrhy na obsazení nejvyšších stranických funkcí. Na funkci geniálního guvernéra Jiří Hrdina navrhl pouze jediného kandidáta, a to Jiřího Hrdinu. Ostatní kandidáti prý své kandidatury stáhly. To se sice některým účastníkům generálního sněmu, zejména přítomným mužům, nelíbilo, ale demokraticky zdvižený prst Jiřího Hrdiny je uklidnil a přiměl k pořádku.

Do předsednictva strany navrhl Jiří Hrdina Petra Borku, Moniku Kuchtovou, Ivana Frieda, Pavla Marka.

bod č. 12: Občerstvení
tentokrát již nepřipálené bramboráčky Moniky Kuchtové, pivo

bod č. 13: Volba vrcholných orgánů strany
Předseda volební komise Jiří Hrdina otevřel dveře a dal hlasovat o zvolení Jiřího Hrdiny geniálním guvernérem.

Pan Jiří Hrdina byl za skandovaného potlesku demokraticky zvolen geniálním guvernérem Balbínovy poetické strany.

Pro hlasovalo všech pět členů strany, proti žádný a hlasování se nikdo nezdržel.

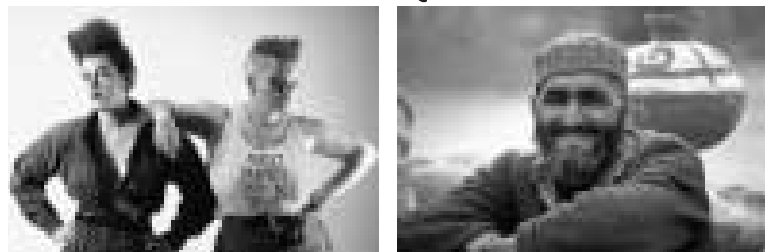
Pan Jiří Hrdina s vítězným úsměvem na rtech zavřel dveře a z celého srdce poděkoval přítomným za zvolení. Poté dal hlasovat o zvolení členů předsednictva strany.

Za skandovaného potlesku a s písní na rtech "Když nám pánbůh zdraví dá" přešli členové strany k dalšímu bodu programu.

bod č. 14: Večeře

Vítězný volební buřtgulášek Jiřího Hrdiny (ostřý), pivo, Velká turecká káva jako od maminky s rumem.

Mládež BPS

Mladé Neobalbínky Mladý Talíbalbínec

stále přibírá nové členy

pro členy mládeže BPS

10% sleva na vstupné

10% sleva na konzumaci

informace na www.balbinka.cz nebo u baru

Prosím vás, toto je pracovna pana Klause nebo újáh?

Nácvik prezidentského projevu před poslanci

Potřebovalo by to tu trochu vyčistit

Ať žije parlamentní kantýna!

POD DOPISY NAŠINCŮ

Václav Klaus profesorissimus inženýressimus či prezidenticismus?

(Z internetové besedy, únor 2001)

Národy se dělí na dva druhy: 1. Ty, kde se profesori stávají ministerskými předsedy; 2. Ty, kde se ministerští předsedové stávají profesory. ČR patří k tomu druhému typu.

První typ národu nemůže prohloupit, druhý typ národu již dávno prohloupil, dlouho před ponižujícím jmenováním. V civilizované společnosti se člověk nesmí a nemůže stát profesorem z titulu držby politické moci. To představuje ponižení kultury, akademické svobody a předpokladu vzdělanosti. Z titulu politické moci může člověk dostávat pouze tituly čestné, tedy bezcenné z hlediska akademické či odborné kvalifikace. Důstojný politik nikdy svých čestných titulů neuzívá.

Ovšem jmenování sedícího ministerského předsedy profesorem je pouze menší z faux pas zpolitizované akademické komunity v ČR. Větší prohřešek je, že se nikdo o habilitační práci V. Klause nezajímá, že je před veřejností i před akademickými kolegy utajená a že je to všem - kromě Ing. Andreje - úplně jedno. Ještě větší tragédií je, že novináři a tisk neprokázali svoji nezávislost a po profesorské práci se nepidili. Je jisté událost veřejného zájmu, je-li sedící ministerský předseda jmenován profesorem v zemi, která se uchází o členství v Evropském společenství národů.

„Profesor“ Václav Klaus tedy není profesorem z hlediska světové akademické komunity. Je politik, byl jmenován jako politik, není spojen s žádnou univerzitou, neucí žádné kur-

zy a od r. 1989 nepublikoval žádnou teoretickou, výzkumnou či empirickou práci v oboru ekonomie. Jeho publicistika byla soustředěna pouze na politický „prodej“ pochybných transformačních kroků, jako kupónová privatizace, restriktivní politika (utahování opasků), číankový monetarismus, šoková terapie, liberalizace cen při upevnění monopolů, a agresivní ignorování podnikové sféry ve prospěch vládního makroekonomismu. Vydávat již dříve publikované pamflety z let 1987-89 za habilitační práci je více než kuriózní. Za to se profesoriaty neudělují ani v Ghaně.

Kandidátská (CSc.) práce je k nalezení, habilitační práce je snůškou předlistopadových článků z pochybných socialistických „jánabrachystických“ plátků. Habilitace neobsahuje ani jediný článek v zahraničních ekonomických časopisech: porušení to základního kritéria profesury na kterékoliv české univerzitě. Profesura V. Klause není výsměchem akademické obci ČR, ale věrným zrcadlem jejího zpolitizování, vlezlismu a ustrašenectví. Stejně však čeští politici dostávají i docentury, při naprostém ignorování akademických kritérií. Vinen však není Klaus, ale jeho prostředí, jeho voliči a jeho ustrašení. Klaus je pouze schopný oportunist, který jejich podlézavosti briskně využívá. Nyní se tento „profesor“ chystá převzít titul prezidenta po Havlovi. Jisté se mu to podaří, protože hluboká nepopularita a pohrdání jeho osobností v řadách občanů ČR jsou bezpředmětné

v zemi, kde si národ nevolí svého prezidenta. Lidé nemají do volby svého prezidenta co mluvit - další světová kuriozita. Prezident je v ČR volen malou hrstkou tajnosnubných politiků, kteří se domluví v kuloárech, uzavřou „opoziční smlouvy“ o neútočení a nereprezentují nikoho. Přesněji: ti, které by měli reprezentovat, je k zodpovědnosti nepohánějí, protože neví jak a nakonec mají svých starostí dost. Jde tedy o prosté „převzetí“ titulu prezidenta, ne o jeho volbu, a již vůbec ne o volbu občany ČR. Takže nakonec do civilizace přeje jen vstoupíme: i v ČR se profesor stane prezidentem.

Prof. Milan Zeleny, Fordham University, New York City

Placená inzerce

Stanislav Neumann:

STRANICKÁ LEGITIMACE

S LIDMI PRO LIDI

Na onom místě, kde mi srdce bije, v kabátě v kapse nosím knížku rudou. Síla mé strany v jejích stránkách žije. A když mi vypráví o letech, která budou, pálí. A žene vpřed. Až myslíš: požár v ní je.

Vypráví o dívce, již přes chodidla bili, aby ji donutili aspoň sklonit hlavu. Vypráví o těch, kteří slovem nezradili, ani když po třetí je vedli na popravu. Takoví byli ti, kteří v mé straně byli.

Vypráví o hřídkách s tvářími napjatými v palčivém mrazu noci únorové, i o chvíli, kdy soudruh u mašiny v Libčicích, v Praze nebo Gottwaldově poprvé počítal svou práci na vteřiny.

Vypráví o chlapci, jak pláсты uhlí krájí. Ten chlapec ví: mé uhlí lidi hřeje, vrtačka v rukou silou se mu chvěje. Norma je mrtvá věc. A člověk - překoná ji. Takoví lidé v mojí straně zrají.

Červená knížka. Zlatá hvězda na ní. Tohle je všechno v ní. A naše láska s ní je. Tisíce soudruhů ji na svých prsou chrání. A taky já, tam, kde mi srdce bije, v kabátě nosím členský průkaz strany.

Program hospůdky na únor

- so 20:00 STARÝ KECKY - pivní blues
- ne 20:00 CZELTIC - skotská hudba i s dudama
- po 20:00 Vladimír MERTA
- út 20:00 MARCIPÁN s Jirkou HODINOU
- st 20:00 Pepa STREICHEL - recitál
- čt 20:00 Jiří "ŠLUPKA" SVĚRÁK - písně a blues
- pá 20:00 Sváta KARÁSEK & Pozdravpánbu
- so 20:00 TĚLA
- ne 20:00 IRISH DEW - keltská hudba
- po 20:00 Jaroslav SAMSON LENK
- út 20:00 RADŮZA
- st 20:00 TŘETÍ DECH - folkový večer
- čt 20:00 BALBÍNŮV POETICKÝ KABARET - hosté - ZÁVIŠ a Jiří KONVRZEK
- pá 20:00 PSALTERIA - dívčí skupina středověkého muzicírování
- so 20:00 TALIESYN - Jazz - folk - fusion
- ne 20:00 Luboš PAVEL - Divadlo jednoho muže
- po 20:00 PALEČEK & JANÍK
- út 20:00 Jiří DĚDEČEK
- st 20:00 Radim HLADÍK & Jaroslav HUTKA
- čt 20:00 PĚTNÍK - Vocal
- pá 20:00 Vašek KOUBEK
- so 20:00 MRAKOPLAŠ - blues
- ne 20:00 Lenka VYCHODILOVÁ & hudební skrumáž z divadla SKLEP
- po 20:00 Jiří SCHMITZER
- út 20:00 SHANNON - Tradiční Irská hudba
- st 20:00 JIMI ČERT
- čt 20:00 KRYCHLE - srandičky a písničky
- pá 20:00 Jaromír HUSÁK a Dan HOFRIČTER - autorský večer

BALBÍNŮVA
POETICKÁ
HOSPŮDKA

Nikdo není dokonalý - fotopostřehy

Kandidát na prezidenta

Nejmocnější muž světa

Řev J. Hutky

Kandidát na PREZIDENTA

Asi před dvěma měsíci si mě naléhavě předvolal Jiří Hrdina do své stranické základny v Balbínově poetické hospůdce. Jiří Hrdina je neodvolatelný a doživotní Geniální Guvernér oficiálně zaregistrované Balbínovy poetické strany. Tato strana má podle svých stanov pouze pět stejně neodvolatelných členů. Já mezi ně nepatřím.

Když jsem přišel, bylo už po půlnoci. Guvernér vyhnal zbylé hosty, vypnul muziku a spustil vychytrale zpod své buňky:

„Profesorovi se chce na Hrad. ODS prosadí přímou volbu.“

„No a co? Profesor chtěl už na Hrad před pěti lety. O tom byla opoziční smlouva. Říkal mi to tehdy jeden ministr. Doufali, že Havel nedožije.“

„Jenže Becherovka chce teď na Hrad taky, takže Profesor nemá šanci o parlamentu. Proto prosadí přímou volbu.“

„A kvůli tomu mě taháš z baráku?“ zeptal jsem se otráveně a rozhlédl se po beznadějně prázdné hospodě.

„A proč jsi vlastně ty lidi vyhazoval?“

„Protože teď máme šanci i my“ řekl Hrdina vítězně svým silným teatrálním hlasem.

„Kdo my?“

„Vlastně ty. To musíme zapít,“ a sápal se po flašce slivovice, kterou měl za barem.

„Víš, že slibovici nesnáším, načepuj mi pivo.“

„V této chvíli si musíš dát se mnou náš národní nápoj, protože za nás budeš kandidovat na prezidenta. A v přímé volbě máš šanci větší než všichni ostatní“ a nalil do dvou stříbrných pohárků.

„Já?“ řekl jsem pobaveně. „Tak to se na to s tebou napiju, ale se mnou nepočítejte. Stačí, že jste mě zatahli do těch parlamentních voleb. Po druhé už do politiky nelezu.“

„A kdo jinej než ty? To chceš nechat Hrad těm zkorumpovanějším a nafoukanějším

břídilům?“

„To myslíš vážně?“ řekl jsem a polil mě pocit trapnosti. Jako zpěvák musím někdy vytrpět nemístné vychvalování, ale od kamarádů tomu nerozumím.

„A kdo tedy jinej než ty, no, řekl mi to chceš nechat Profesorovi, Becherovce nebo tomu komunistovi Burešovi?“

Touhle, vlastně strašně vážnou, otázkou mě Hrdina tak zblbnul, že jsem začal opakovat argumenty, které říkal Havel začátkem prosince 1989 v sálečku Aurory, když ho tehdejší OF revolucionáři přesvědčovali, že on se má stát prezidentem. Havel tehdy vysvětlil zcela jasně, proč umělec a humanista se nemá stát politikem, a hlavně ne politickým reprezentantem státu. Že zničí sebe i tu funkci. Pak vstal Jiří Černý a navrhl Hanzelku. Je zcestovalý a umí jazyky. Pak padlo ještě mnoho všelijakých jmen.

Seděli jsme v té tehdejší divné dějinné době v dolů se svažujících řadách malého podzemního divadélka a byli jsme tím pádem k sobě zády. Na jevišti nikdo nebyl. Havel seděl stranou na rantlu, který běžel podél úzkého schodiště, ze kterého se vstupovalo do řad. Bylo to směšné a zároveň nezvykle vážné, protože ta nahodilá sešlost věděla, že má v tu chvíli moc i odpovědnost rozhodnout o příštím prezidentovi. Vstávali další lidé a navrhovali další jména a pocit té moci rozhodnout se měnil v zoufalství a hádku, protože ta jména nikam nevedla. Takže se zase všichni vrhli na Havla, že on je jediným možným kandidátem. Po druhé vysvětlil velmi zřetelně a logicky, že právě on to není a kolečko jmen začalo znovu. Trvalo to čtyři hodiny.

„Hele, už mě s tím neotravuj a raděj na-lej. Já chci chodit po ulici a žít si svůj vlastní život,“ říkal jsem už po několikáté Hrdinovi dokola. Znovu nalil.

„Však ti v tom na Hradčanech nebude

nikdo bránit,“ opáčil, a tak čas plynul a stejně tak slivovice.

Druhý den jsem se probudil téměř až odpoledne, a když jsem si zapnul mobil, měl jsem tam od Hrdiny skřehotavý vzkaz: „Blahopřeji ti ke kandidatuře, ať žije náš nový prezident!“ Tak jsem mu zavolal a on mi tvrdil, že jsem mu ráno slavnostně slíbil, že kandidovat budu. „Ještě jsi na závěr vznesl prohlášení, že když je to vůle národa, že to tedy bereš.“

„Ale to tehdy v tom Špalíčku řekl Havel,“ pověděl jsem udiveně.

„No vidíš to, tvůj předchůdce. Vidíš, jak si rozumíte. Nepřijdeš to oslavit?“ Nešel jsem, protože jsem se až do dalšího dne léčil. Pak jsme udělali tiskovou konferenci, kde jsem svou kandidaturu vesele oznámil a Hrdina všem přítomným uvařil buřtguláš.

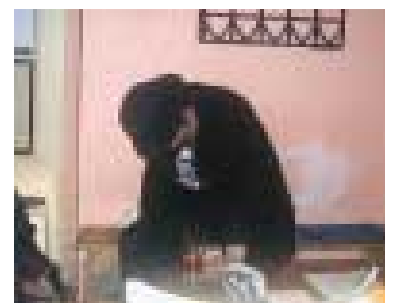
Žádný z novinářů o tom ovšem nena-psal, ale od toho okamžiku se podezřele přestalo mluvit o přímé volbě. Oznámili jsme to příliš brzy a hlavní konkurent se tím pádem lekl. Tak jsem alespoň slíbil, že napíšu novoroční projev, a skutečně jsme ho i začal:

pokračování na první a potom opět na této straně

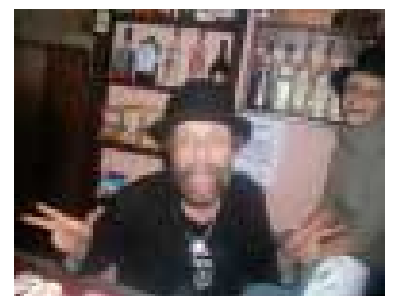
Geniální guvernér naš vzor

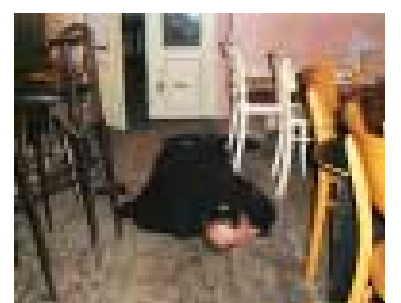
Ani malý ani velký, zkrátka akorát

Chvilka meditace

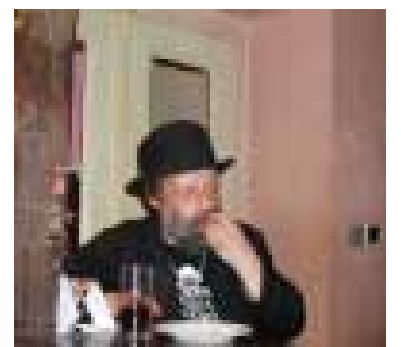
GG o rozhovoru s redaktoři TV Nova

GG poslouchá zda jsou již voliči na cestě

GG o neformálním kontaktu s pokladníkem strany

I jíst se občas musí

... Novoroční projev 2003

pokračování z této a potom první strany

Chtěl jsem ještě podotknout, že až do devatenáctého století ani přemyslovci nevěděli, že byli přemyslovci, a že si až skrze nás dodatečně zvykli, ale nějak mě opustil humor, když jsem si promyslel další špatné zprávy do Nového roku...

Tak jsem psaní nechal a počkal jsem na novoroční projev skutečného prezidenta, ale moc mi to nepomohlo. Projev jsem nepochopil, stejně jako to protivně rudé neonové srdce na bazilice svatého Jiří.

Mezitím jsem se ale společně s Třešňákem dostal do poněkud překerní situace. 28. října, při oslavě státního svátku na Hradě, byly dohodnuty dvě akce na rozloučení se s Havlovým prezidentováním. Jedna 19. prosince v Rock cafe na Národní, kdy se měli s Havlem loučit kamarádi. Druhý slavnostní v Národním divadle 30. ledna. První organizoval spolužák Joska Skalník a druhou manželka prezidenta. Na obou jsem slíbil účast s písničkou Havličku Havle. Třešňák slíbil také něco zazpívat.

Přišla první pozvánka a jeden z účinkujících v Rock cafe byl placený velkoudavač a harmonikář Jimi Čert. Zavolal mi Třešňák: „Hele, s tím já na jednom pódiu nebudu“

„Já taky ne,“ odpověděl jsem, takže jsme tam nešli.

„A co to Národní, jdeš?“ zeptal se kolega písničkář z tamtéž dob.

„Pokud tam nebude ta zombi dvojice,“ pokusil jsem se o neohrabaný vtip.

„Jasně. Budem se informovat. Oni tají, kdo má vystupovat.“

Před dvěma dny Třešňák volal znovu. „Tak Gott s Vondráčkovou tam budou, takže jsem Vaškovi uzkázal, že na něj počkám na Karlovým mostě. A co ty?“

„U nás o baráku otevřeli bezvadnou hospodu, tak tam na tebe zase počkám já, až ti bude na tom mostě moc zima,“ odpověděl jsem, a chtěl jsem říct ještě cosi, ale Třešňák to zamáčkl. Takže jdeme zase za pitomce. Což ovšem za posledních třicet let není poprvé.

5. ledna 2003

Zdravím - Jaroslav Hutka